

PROGRAMMABOEKJE

“HOPEN OP VREDE”

Een hoorspel vanuit de herberg in Bethlehem
(naar Lucas 2: 1-20)

muziek: Carols from King's, Cambridge
Cantique de Jean Racine, Gabriel Fauré
Carol of the bells, Oekraïens Kerstlied
“Heer Jezus heeft een hofken...”, Middeleeuws kerstliedje

gedichten: *Hopen op vrede*

Joseph Brodsky, fragment uit ‘Kerstromance’
(gelezen door Floris Kriele)
Vos Broekema
Rezan Habash
Margo Nechyporenko
Cathrien Berghout

gerammel met eetgerei en flessen, stemmen:

herbergier: Marius H. Landegent
vrouw van herbergier: Suzanne van Leeuwen

opname en montage: Roger van der Veken
geluidstechniek: Riddersma Events
script & regie: Cathrien Berghout

Kerstromance

Er vaart in weemoed onverklaarbaar
een nachtelijk bootje licht en wendbaar

een schuw, eenzelvig nacht lantaarntje,
zachtgeel als rozen of chrysanten

boven zijn teerbeminden vaart het,
tussen passanten.

Het nieuwe jaar drijft onafwendbaar
de donkerblauwe stadzee binnen,

het vaart in weemoed onverklaarbaar,
alsof we 't leven herbeginnen,

alsof er roem zal zijn, geen kommer,
voldoende brood en rijke dromen,

alsof naar rechts het leven schommelt,
van links gekomen.

Joseph Brodsky (fragment)

VREDESHOOP

Zojuist is de lucht dan in het water gevallen de vrede ligt op een hoop.

De ellende is te overzien ze ligt namelijk overal
alles zit onder en ik zie het tot zover ik zien kan.

Een gebalde vuist vol liefde die je vol op het smoel raakt
de broederschap geveterd in een fier en rechtop hoofd waarin
het knap schemeren kan.

Zaken zijn thans onverdraaglijk hierna hielden we
dan ook nooit meer. Geen mens
durft ons te vragen waar we geweest zijn,
niemand, ik heb er een hart hoofd in dat
gezien nog zoveel onderugbrengbaar,
zoveel, waardoor burens naast elkaar
een kolkende rivier zou beter staan.

Verhalend in hardnekkig zwijgen
verteld zónder dat lijk in de berm
oh een andere wereld is onderweg. Er is geen lijk.
Ik hoor die wereld zachtjes ademen.

Iemand schiet gaten in het zwerk er schijnt
een god doorheen

Mijn hart vol hoop

*Ik heb duizenden verloren sleutels in mijn mond
Kamers zonder deuren
Oorlogen zonder vrede
Legers die niet slapen
Moeders die bidden voor vrede
Kinderogen vol hoop*

*Een wagen getrokken door duizend tongen
Geen tijd voor tijden
Geen tijd voor nu
Draagbare muren
Bruiloften voor vrede*

*Skeletten van een koning als een dier
Een vermoeid paard
Verloren duiven
Huilende kerken
Een eenzame god
Verwachte vrede
Hoop is nabij
Stilte na oorlogen bezet nergens
Hoop wacht op vrede
Een mooiere morgen met vrede
Mooier met hoop*

Het is een Oekraïense traditie dat kinderen op kerstavond de huizen langsgaan met een kerstwens in de vorm van een versje. Het vieren van het kerstfeest begint 's avonds wanneer de ster aan de hemel verschijnt.

Margo Nechyporenko leest in Nederlandse vertaling een bekend Oekraïens versje voor.

"Terwijl we ronddwaalden,
Toen ontmoetten ze een genereuze man
Met haar kwamen we naar het huis,
Laten we dus genereus zijn!
Geluk, vreugde, overvloed
Bewaker -kleine engel!
Laat ze naar het huis komen
Vrienden zijn trouw en vrolijk,
Een zee van gelach en liefde.
Moge iedereen gezond zijn!"

hopen op vrede

wij zien een huis in puin, zij
hoe het stuk gaat

bureauladen vol vredesbesprekingen
verwikkeld in folie van onvermogen.

onze hoop twijfelt, in hen stolt de tijd
hoe kunnen wij vrede beleven?

Cathrien Berghout